

рѣшеніе да сторять по силѣ, за да придобіять своя-та любовница. Когда-то Ярославъ достигна у палата-та си, науми си чи като бѣше іоще дѣте, неговый правитель бѣ му говорилъ многожды за Истинослава; за то рече въ себе си; понеже той познава царица-та ми, треба да го призовемъ въ двора си и щема убѣщае що треба да сторимъ за да ѿ угодимъ. Прати прочее путникъ да го клика, и пощо достигна неговый Правитель (кой ся называше Искренный) приказа му приключеніе-то по самому. Искренный плачуць отъ радость-та си рече къ царю: Радувамся, господарю мой, чи дойдохъ паки при твое-то ребро, понеже безъ мене вѣроятно изгубваше царица-та си. Знай прочее че она има сестра, называема Лжеслава. Тая всезлая не е красна какъ то Истинослава, но сось бѣлило и червило крѣе грозота-та си. Учекува всичкы-те царіе, що излазять отъ палата-та на Истинослава, и понеже прилича на сестра си, излагва ги, и като сѣкатъ че ся трудять за Истинослава, истребватся, послѣдующи совѣты-те на сестрай. Виждь какъ всички те любители на Лжеслава ся губить жалостно. Династь понеже ще послѣдова нхнаго примѣра, оиъ не ще живѣе по вече